

ունեցար քո, ընկերակիցներիդ և հօտիդ դիմակը պատռելու...

Այս և նման շատ երևոյթներ մեզ բերում են այն եզրակացութեան, որ հայերէն տառերով տպուող մամուլից մեծ մասը ոտքերի տակ բարոյական հող չունենալով, սկսել է արուեստական կերպով պահպանել իւր ողորմելի գոյութիւնը:

Գ. ԼՈՒՄԻՆԵԱՆ

«ԼՈՅՍ» ՇԱՐԱԹԱԹԵՐԹ

Վահան Վ. Պարտիզակցու «Լոյսը» բարեփոխուելով և ընկնելով Արմաշեան անդրանիկ սան շնորհալի Բարգէն ծ. վարդապետի ձեռք տարւոյս յունուարի սկզբից սկսել է լոյս տեսնել Կ. Պօլսում իբրև գլխաւորապէս կրօնական շաբաթաթերթ: Կ. Պօլսի ամեն. Պատրիարքի՝ Խմբագրութեան ուղղած օրհնութեան թուղթը, որ տպուած է թերթի №-1ում, այսպէս է բնորոշում «Լոյսի» նպատակը.

«...Աւելի ժողովրդին պէտքին հետևիլ՝ քան իրենց ճաշակին, աւելի օգտակարին միտ դնել՝ քան հաճելոյն: Խորշել անձնականութիւններէ, հակառակաբանութիւններէ, աւելորդ խնդիրներէ: Նոյն իսկ կրօնական կամ դաւանաբանական նրբութեանց մէջ չմտնել, այլ աւելի բարոյական ուղղութեան վրայ քալել»:

Եւ մեր ստացած մի քանի համարները այնքան լուրջ և հետաքրքրական բովանդակութիւն ունին, որ կարելի է յաջող ապագայ գուշակել «Լոյս»-ին, որից լոյս կսպասէ ընթերցողը:

ՆՈՐ-ԴԱՐՆԻ ՎԵՐԱՆՈՐՈԳՈՒՄԸ,

Մի պատմական առեղծուած է հայ ազգը և այս տարօրինակ ազգի մէջ կատարուող իրողութիւնները շատ անգամ անհասկանալի են: Ամեն ազգի մէջ իսկական գործիչները և ազգի հաւատարիմ բարեկամներն են արժանանում յարգանքի և բաղդաւորութեան, իսկ մեր մէջ ընդհակառակը, Վաղուց փակուած «Արձադանքը» և նոր վերանորոգուող «Նոր-Դարը» պէտք է խոստովանուել, որ արժանաւորապէս չեն գնահատուել հայ ազգի կողմից: Սակայն պէտք է յուսալ, որ հետզհետէ աճող ինք-